

[Svend Auken]

omprioritere på sundhedsområdet, selvfølgelig er man det. Man er også nødt til at omprioritere på uddannelsesområdet.

Det, vi er modstander af, er ideologiske meldinger om, at der skal fyres så og så mange tusinder af offentligt ansatte bare, om jeg så må sige, for den ideologiske symboliks skyld. Det, vi er modstander af, er, at man vil bortforklare arbejdsløsheden med, at de arbejdsløse får alt for høje dagpengesatser. Det er den type forringelser, fyringer, nedskæringer og privatiseringer og også ofte bureaukratiseringer, vi i Socialdemokratiet er modstander af.

Må jeg i øvrigt sige, at Socialdemokraterne overalt i den offentlige forvaltning, kommuner, amter osv. i disse år gør en kæmpeindsats for at få tingene til at hænge sammen og til at fungere, men de er jo under den vanskelighed, at de har at gøre med en regering, som ikke sikrer den økonomiske vækst herhjemme og som har et ideologisk forhold til den offentlige sektor, nemlig at der skal fyres, afskediges, skæres så meget som overhovedet muligt.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg forstod, at Ivar Hansen som følge af taletiden for korte bemærkninger ikke fik mulighed for at svare på det spørgsmål, jeg stillede, og som jeg synes kunne være en af de vigtige konklusioner af denne debat: om det, hr. Ivar Hansen lægger op til, er et løfte om, at vi fremover vil slippe for, at alle mulige medlemmer af regeringspartierne – i hvert fald Venstre og Konservative – render ud og lover ufinansierede skattelettelser. Vil vi slippe for sommeren igennem at høre hr. Skrumsager Skau, hr. Svend Heiselberg, hr. Gammelgaard og fru Pernille Sams love milliardlettelser, uden at de anviser, hvor pengene skal komme fra?

Vår det et løfte, så synes jeg da, at det var værd at få det noteret, og så ville jeg også gerne på forhånd takke for det.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Fru Marianne Jelved efterlyste en modydelse for Socialdemokraternes forslag, som SF støttede, om at afsætte de nødvendige ressourcer til en væsentlig nedbringelse af ventetiderne på sygebehandling i det offentlige sygehusvæsen

inden udgangen af 1991, som der står i den foreslåede motiverede dagsorden.

Jeg prøvede i den debat, som fru Marianne Jelved desværre ikke hørte, i hvert fald ikke her i salen, også at komme med nogle forslag til, hvordan man kunne rationalisere sygehusvæsenet. Desværre kom der ikke nogen kommentarer fra ministeren med hensyn til, om man ville tage de gode råd til sig.

Jeg foreslog dels, at man gik i gang med medicinsk teknologivurdering, dels at man efterhånden gik i gang med at registrere de infektioner, som findes på sygehusene, og som man endnu ikke har taget højde for, sådan at man kan få dem rationelt nedbragt. Jeg antydede også, at det ville være glimrende, at ministeren handlede på det område, der hedder at gå i gang med referenceprogrammer, der vil vise, hvordan man kan arbejde inden for behandlingsvæsenet, sådan at man udfører de nødvendige og tilstrækkelige behandlinger og hverken flere eller færre. Det vil indebære en fornuftig og planmæssig prioritering af opgaverne, men det hørte jeg ingen kommentarer til fra ministeren.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg synes, det er ret fantastisk, at fordi der bliver rejst en diskussion om det eksploderende underskud på statsfinanserne – nu oppe på 21-22 mia. kr. – så benytter en repræsentant for regeringspartierne lejligheden til sådan at sige det, der i børnesproget hedder »æh, bæh, buh, det kan du selv være! Hvis hr. Svend Auken kommer til, så bliver det meget værre!« Det var faktisk det svar, vi fik.

Men en diskussion om, hvorfor underskudet er eksploderet, afholder man sig naturligvis fra, for sagen er jo den, at det primært skyldes regeringens fejlede økonomiske politik.

Og det skyldes ikke den offentlige sektor. Hvis vi ser på det, så er det indtægtssiden, det er gået galt med, for det første fordi man har fejlberegnet indtægterne fra selskabsskatten. Den har givet mindre end beregnet, og hvorfor har den det? Fordi man ikke forudså virksomhedernes spekulation i, at skatteprocenten blev sat ned fra 50 til 40. Det advarede vi andre regeringen om, men man ville ikke tro på det. Nu viser det sig, at vi havde ret. Videre er personskatteindtægterne faldet. Hvorfor er de det?